Ч. 111. Середа 2 червня (20 мая) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Цїсар в Боснї. — З парляментарних комісий. — Справи балканьскі. — До ситуациї. — З Угорщини.

В часї авдиенциї в палатї правительства в Сараєві промовив до Цїсаря архиепископ Штадлер в імени католицкого духовеньства. В своїй бесїдї дякував за всякі добродїйства, яких край зазнав від Габсбурґів, за окупацию і анексию та просив о дальшу опіку. Подібно промовляв православний митрополит Летица. — На обі ті бесїди Цїсар відповідав, як також на бесїду музулманьского райс-уль-улєма.

Відтак промовляв іменем краєвих урядників бар. Бенко, іменем жидів-шпанїолів рабін Сальом, дальше протестантский пастор, бурмістр Сараєва, провідник сербско-православної депутациї і президенти палат торговельної і адвокатскої. О годинї 12 повернув Цїсар до конаку.

О годинї 6½ вечером відбув ся перший двірский обід, на якім явили ся міністри з дружини Цїсаря, президент краю, цивільні і духовні достойники і т. д.

По полудни відвідував Цїсар церкви і мошеї, між иншими славну мошею Беґова як також ратуш. Монарх чув ся дуже добре і був видко тронутий сердечними овациями, які приготовило єму населенє, де лиш побачило Цїсаря. По двірскім обідї оба президенти міністрів від'їхали.

На засїданю войскової комісиї пос. Штайнер інтерпелював міністра краєвої оборони в справі донесень часописий про висиланє войск австрийских на вибори в Угорщинї. Бесїдник противить ся такому висиланю і просить міністра краєвої оборони, аби в тім напрямі поробив представленя у міністра війни. Міністер Ґеорґі відповів, що готов ще нинї подати ту інтерпеляцию до відомости міністра війни і одержану відповідь предложити войсковій комісиї. По промовах кількох бесїдників в справі демоляцийних реверсів дискусию перервано і назначено слїдуюче засїданє на нинї.

Фінансова комісия радила вчера над средствами покритя сегорічного буджетового недобору. Промовляв цїлий ряд бесїдників між иншими пос. Ґломбиньский, котрий радив, аби субкомітет комісиї приступив без проволоки до працї, а подрібну фінансову реформу аби відложено до осени. Нинї відбуде ся в тій комісиї вибір субкомітету.

В буджетовій комісиї поставив пос. Окуневский резолюцию, аби узнати „Сїльского Господаря" за рільниче товариство. По промові пос. Ґломбиньского резолюцию відкинено. — По переведеній дискусиї принято буджет міністерства рільництва і приступлено до нарад над буджетом міністерства віроісповідань і просьвіти.

Комісия прасова покінчила вчера наради над прасовим законом.

В румыньских кругах на Угорщинї панує велике обуренє по причинї зарядженя зі сторони войскових властий. А іменно резервістів спільного войска покликано на вправи на день 30-го с. м. Центральний виборчий видїл Румунів вніс до корпусових команд і до міністерства війни просьбу, щоби покликанє відложено о три днї, позаяк 1 червня починають ся вибори, а через те, що резервістів покликано на 30-го с. м., численні виборцї не будуть могли скористати зі свого виборчого права. Доси не наспіла па сю просьбу нїяка відповідь. В кругах румуньских виборців припускають, що розходить ся тут о вигоду правительства, яке сподіває ся в той спосіб позбути ся пев-

---

Таляр.

З ішпаньского — Едварда Люстона.

Вертаючи з ловів, я чув ся страшенно утомленим. Оглядав ся на всї сторони, де міг би відпочати по довгій мандрівцї. Заблукав в зовсїм чужу сторону, бо куди не повернув ся, нїгде не було анї хати анї живого духа. Годї було менї сїсти і ждати на щасливий випадок, бо голод і спрага не давали менї спокою.

Утомлений, майже в розпуцї ходив я кудись, сам не знаючи, чи добру вибрав дорогу. Якже ж я утїшив ся, коли нараз до мене доніс ся здалека якийсь шелест. Я напружив слух та зір і ось побачив чоловіка, що з рушницею на рамени сходив з гори.

— Слава Богу! — відозвав ся і відвернувши ся від мене, пішов своєю дорогою. Але я поспішив за незнакомим.

— Не могли би ви менї сказати, як далеко звідси до місточка В., звідки я прийшов і куди хочу вернути ся

Незнакомий подивив ся на мене здивованими очима.

— Алеж то пять миль дороги! — сказав.

— Пять миль! — повторив я з жахом у голосї. — Щож я тепер вдію?

— А ви перший раз в тих сторонах?

— Так, я не був тут нїколи.

— І хочете переночувати?

— Мушу, бо чую ся дуже утомленим; чоловік вибив ся із сил і відпочинок для мене конечний.

— Ходіть до мене! Під моім дахом проведете ніч, а рано підете в дальшу дорогу.

Не надумуючись нї хвильки, я постановив скористати в вічливости незнакомого. По дорозї я приглядав ся свому товаришеви, що мав огрядну стать, темне, смагляве лице і велику голову на кремезних барках. Сильне враженє зробили на мене єго чорні, великі, блискучі очи.

Згодом, ідучи мовчки, ми знайшли ся в долинї. Перед нами розтягала ся урожайна земля, управлені лани, довкола малі, білі хатки, там знов вітраки і млини. Видко було всюди трудящу руку господарів і аж серце радувало ся на сей вид.

— Як тут гарно всюди, яка взірцева господарка!

— То всьо належить до мене! — сказав мій провідник з гордостию.

— Якто, ті управні поля і вітраки, що обертають онтам крилами, і ті зелені сіножати?

— Так, всьо то моє! — повторив.

Я був вдивований. Однак не міг дальше випитувати ся, бо ми війшли до мурованого, невисокого домку, де на порозї привитала нас молода женщина, що аж пашіла здоровлєм і красою.

— Приводжу тобі гостя! — сказав, представивши мене своїй жінцї.

Я вклонив ся, сказавши моє імя і назвиско.

— А я називаю ся Педро Мануельо — сказав господар дому, присуваючи крісло до стола. — Сїдаймо. А тебе, Ніколецо, просимо о порядну вечеру.

— Прошу хвильку заждати, всьо небавком принесу.

Хозяйка вийшла, а ми два лишили ся в комнатї. Господар дому видко думав про щось приємне, бо на єго лици грала усьмішка, а з очий били іскри. Підкрутив вуси і з тими словами звернув ся до мене:

— Ви дивували ся, що я розпоряджаю таким великим маєтком, але ви ще всього мого маєтку доси не бачили.

— Якто, отже то ще не всьо?! — крикнув я здивований.

Педро Мануельо усьміхнув ся.

— То ще не всьо! — повторив, а по короткій хвили додав: — По другім боці ріки маю широкі поля, збіжем порослі. Там знов, близько гори, на моім поли росте виноград, а маю також...

— Алеж ви найбільший богач в тих сторонах!

— Справдї так — потвердив Педро Мануельо. — А весь свій маєток я здобув лише завдяки... одному талярови.

Я схопив ся живо з крісла.

— Що ви кажете? — спитав я, думаючи, що може зле дочув. — Завдяки одному талярови здобути такий маєток?!

ного числа немилих для себе голосів. З гори годі сказати, чи спільне міністерство війни згодить ся на відложенє вправ на три дні.

Дописуватель віденьскої „Reichspost" мав нагоду розмовляти в Константинополи з бувшим грецким міністром війни і маринарки, Кумундуросом в кретийскій справі. Бувший міністер заявив, що є приклонником грецко-турецкого порозуміня. Грецкий нарід поводить ся з огляду на кретийсйе питанє зовсім спокійно, хоч як дуже его оно обходить, бо є пересьвідчений, що се питанє рішить ся не між Грециєю а Туреччиною. Оно повірене европейским державам, а сї певно рішать его в чесний спосіб відповідно до бажань Кретийців. Дивно се, які материяльні користи може мати Туреччина з удержаня суверенної власти над Кретою, коли би она задержала свою автономію. Кретийці не згодять ся на инше полагодженє сего питаня, лише в дорозї прилуки до Грециї. Що до сего, чи держави згодять ся на се, годі на разі щось певного сказати, але можна мати надію, що так буде.

В турецкім парляменті відповідав великий везир Гаккі баша на інтерпеляцию в кретийскій справі. Він заявив, що настрій держав є користний для Туреччини. Туреччина здобула Крету в війні і лише приневолена війною могла би єї звернути. Туреччина не може іти в похід на Крету, доки там находять ся опікунчі держави, які бережуть суверенних прав Туреччини. З Грециєю не має она нїчого до діла. Кабінет понесе всякі жертви в тім пересьвідченю, що за ним стоїть цілий нарід.

В сїм тиждни буде порішений цілий ряд важних питань внутрішної політики. В середу вертає п. Президент міністрів бар. Бінерт з Босни і сейчас скличе провідників „Славяньскої унїї", щоби порозуміти ся з ними зарівно що до тактичного трактованя фінансової реформи, як також і що до переговорів в справі ческо-німецкого порозуміня. Правительство настає на те, щоби ще перед лїтними феріями переведено підвисшенє горівчаного податку. Однак сторонництва рішили ся, здаєть ся, на се, щоби не згодити ся на одиноке податкове підвисшенє, яке дотикає лише фіскального, а до сего не безпосередного податку і домагають ся долученя до тої податкової реформи, яка має бути полагоджена ще протягом сеї сесиї, також підвисшення особисто-доходового податку, після инших також і спадкового податку. Переведенє сего пляну зависить від становища опозициї. — Також в справі ческо-німецкого порозуміня западуть в сїм тиждни важні постанови. В четвер має зібрати ся союз ческих послів, який поставить внесенє що до притягненя до нарад над язиковим питанем, над Іех-Буквай і ческо-німецкими інформацийними конференциями також ческих социяльних демократів. Рамовий закон Буквая, який обнимає лише пять параграфів, буде предложений в пятницю перед полуднем парляментарній комісиї „Славяньскої унїї"; коли она на него згодить ся, буде предложений парляментови, але ще не певно, чи яко звичайне, чи яко нагле внесенє.

Новинки.

Львів, дня 1 червня 1910.

— **Іменованє.** П. Управитель Міністерства рільництва іменував старшого ветеринаря повітового, Ант. Піхля інспектором ветеринарийним при Намістництві у Львові.

— **Краєва Рада шкільна** надала посади учительскі в школах середних між иншими: Мих. Балакімови в рускій гімназиї в Тернополи; Андр. Тичиньскому в гімн. в Бродах: дрови Ів. Зілиньскому в руск. гімн. в Станиславові; — іменувала дійстними учителями заступників учителїв між иншими: о. Льва Несторовича в гімн. в Сокали, Ів. Франчука в гімн. в Сяноцї; Ст. Фиду в польск. гімн. в Тернополи. Маєра Балабана в гімн. в Сокали; Ст. Палюха в гімн. в Городку ягайл., Йос. Брашку в гімн. в Дрогобичи, Ант. Ольберка в гім. в Бережанах, др. Алекс. Луцкого в школї реаль. в Ярославі, Сидора Єлюка в гімн. в Бережанах, Ад. Утшіка в гімн. в Стрию (філїя), Йоах. Ярему в руск. гімн. в Тернополи: Сам. Гольдблятта в гімн. в Теребовли, Юл. Кидриньского в школї реальній в Раві руск., Фр. Заморского в гімн. в Дрогобичи: Вас. Левицкого в гімн. в Сокали, о. Як. Каміньского в руск. гімн. в Станиславові. Теод. Грабовича в гімн. в Камінцї струм., Льва Жиповского в гімн. в Стрию (філїя), Лесл. Яворского в гімн. в Жовкві, Сев. Лещія в академ. руск. гімн. у Львові, Фр. Неволяка в гімн. в Бродах і Ант. Боржемского в гімн. в Камінцї струмиловій.

— **З почти.** З днем 1 червня с. р. заводить ся в Бистрій, місцевости належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Горлицях, почтову складницю зі звичайвим кругом діланя. Складниця сеся, котра буде носити урядову назву „Бистра (Горлицї)" буде получена з ц. к. урядом почтовим в Горлицях за помочию тижднево 6-разового пішого післанця.

— **Іспити приватистів** за рік шк. 1909/10 відбудуть ся в Академічній гімназиї у Львові, в головнім і філїяльнім заведеню: 22 червня. в середу по Зелених Сьвятах.

— **Іспити вступні** до 1 кляси: 30 червня і 1 липня. Зголошеня приймати ся буде від 27 червня. Метрика конче потрібна, крім того сьвідоцтво щепленя віспи і сьвідоцтво з укінченої IV кляси шкіл народних, коли ученик ходив до школи.

— **Вписи до жіночої семінариї учительскої** і до школи вправ СС. Василиянок в Станиславові улиця Заболотівска ч. 13 відбудуть ся перед феріями від 22 до 28 червня а по феріях від 27 до 31 серпня 1910.

Семінария отворена на підставі дозволу Є.Е. п. Міністра ісповідань і просьвіти з дня 30 жовтня 1909 ч. 40.102 відповідає всїм вимогам державних семінарий. — Дирекция.

— **З Львівского „Сокола".** Надзвичайні загальні збори руханк. тов. „Сокіл" у Львові відбудуть ся в середу дня 8 червня о годинї пів до 7 вечер, в сали тов. з отсим порядком: 1) Доповняючий вибір 1-го містоголови і 1-го члена Старшини. 2) Зміна уставу товар. „Сокіл" у Львові. 3) Внески та запити. Взиваємо всїх Другів конечно явитись. — За старшину: Ів. Боберский, голова, Мир. Федусевич, справник.

— **Дрібні вісти.** В Підгайцях відбуде ся завтра, в четвер, в комнатї тов. „Родина" нарада в справі отвореня Торговельної спілки і свого складу товарів. — Др. Цар, голова словіньских „Соколів" в Триєстї жертвував на Січовім сьвятї в Станиславові від словіньских Соколів ленти до малинового прапора Січий. — Поліция арештувала нотованого злодія Франца Подольчака підозріваного о убитє за янівскою рогачкою шлюсаря Кончковского. — На головнім двірци зелїзничім арештовано нотованого злодія Чуберского, котрий, від коли вийшов із вязниці, жив лиш з крадежий на двірци, яких допускав ся там підчас глоти. — В ставі в Городку знайдено тіло хорого на умі Івана Утрати б. машиніста зелїзн., котрий сими днями щез був з дому, а за котрим пошукувала его жінка. — В Зборові придержала жандармерия ватагу циганів, у котрих знайдено 3-лїтну жидівску дитину, мабуть тоту, котра перед кількома днями пропала родичам замешкалим у Львові при ул. Сонїчній.

— **Репертуар руско-народного театру** в Бережанах під дирекциєю Й. Стадника. — (Саля „Сокола").

В четвер, дня 2 червня с. р. „Филї моря і любови", трагедия в 5 дїях Ф. Ґрільпарцера в перекладі Н. Карманьского.

В пятницю, дня 3 червня с. р. „Мікадо", комічна опера в 2 дїях Сулївана.

В недїлю, дня 5 червня с. р. „Марішка", ческий народний образ зі співами Мрштіка.

В понеділок, дня 6 червня с. р. „Відьма", феєрия в 5 відслонах зі співами і танцями Яновскої.

Господар вибухнув голосним сьміхом. Я видко виглядав дуже сьмішно.

— Алеж такий великий маєток...

— Вислухайте мене, пане, — сказав Педро Мануельо — оповім вам всьо, як то було.

— Чейже знаю, що чуда минули...

Господар менї перервав:

— Ще и які діють ся тепер чуда. Тілько послухайте.

Тимчасом хозяйка принесла нам досить обильну вечеру. Я згодом не чув уже голоду ані спраги, але сон замикав менї очи. Всеж таки цікавий почути щось незвичайнє, я постановив сидїти на місци, аж довідаю ся всього.

А Педро Мануельо став оповідати:

— Мій батько унаслїдив по своїх родичах досить значний маєток, котрий — скажу се отверто — пустив крізь горло. Я був его одинаком. Коли мене батько відумер, було менї сїмнайцять лїт. Перед смертию покликав мене до себе і заявив, що в спадщині дає менї сей дім і пятьсот талярів, котрі лежать в комоді. Додав ще, що серед тих гроший находить ся один таляр, з котрим звязане цїле моє житє, і як би я видав той власне таляр, тодї довго на сьвітї не потягнув би. Заки я встиг спитати, як сей таляр виглядає, мій батько замкнув очи на віки. Я оглянув безчисленну скількість разів полишені менї таляри, і не знайшов між ними анї одного, котрий би чимсь виріжняв ся — всї виглядали однаково.

Положенє моє було дуже скрутне. Дім, унаслїджений по батьку, був страшно обдовжений, але очистити его з тягарів не було звідки. Тих пятьсот талярів я не міг рушити, побоюючись, що видам якраз той таємний таляр, і ще вмру. Я подобав на чоловіка, що замкнений в палатї, де повно скарбів і золота, а однак з голоду мусить умерти, бо хлїба там нема.

Мушу ще зазначити, що батько звістний був із своєї честности. Нїколи не обріхував нїкого і кождий вірив єму сьвято. Отже чи міг я подумати, що батько на смертній постели зажартував собі з мене!

Не можете собі уявити, як страшно тодї я терпів; мав звязані руки. Приглядав ся талярам з якимсь жалем. В котрім з вас криєть ся моя погибіль? — питав ся я безнастанно, а нїхто менї на се не міг відповісти.

По многих безсонних ночах я постановив взяти ся передовсїм до роботи. Праця горіла в моїх руках; я мусів працювати не лише для себе, але й щоб очистити маєток з довгів.

По чотирох роках оженив ся я з Ніколецою. Зараз по вінчаню віддав своїх пятьсот талярів жінцї, але не сказав їй очевидно всього. Ми працювали тепер обоє цїлими днями і доробили ся зовсім немалого маєтку.

Минуло десять лїт. Наш маєток з дня на день зростав постійно. Вкінци з нашім домі був уже правдивий достаток. Котрогось дня прийшло менї на гадку оглянути тих пятьсот талярів, унаслїджених по батьку. Я знав добре, де жінка їх сховала. Пішов до комоди, шукав, повикидав всьо і нїгде тих гроший не знайшов. Моя розпука не мала границь. Я побіг до жінки.

— Ніколецо, Ніколецо, страшна крадїж стала ся в нашім домі! Украли нам пятьсот талярів!

Жінка почала голосно сьміяти ся і скоро мене успокоїла. Нестало їй гроший до заплаченя рахунку і тодї она взяла тих пятьсот талярів. На моє питанє, коли се стало ся, відповіла, що пять лїт тому.

Камінь упав менї із серця. Пять лїт тому і я ще жию! Отже то був простий підступ мого батька, котрий очевидячки хотів запевнити менї спокійну будучину і взяв ся на спосіб... Ну, і стало ся чудово. Бо, як самі бачите, завдяки тому я доробив ся такого добра. Вічно бояв ся стратити оден таляр і тим здобув цїлий маєток.

В середу, дня 8 червня с. р. „Фавст", опера в 5 діях Гунода. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

Початок о год. $7^1/_2$ вечером. — Білети продає торговля п. Юзичиньского і Гервого.

— **Застріленє пачкаря.** З Токів збараского повіта доносять: В ночи з суботи на неділю пачкар з тутешного села, Микита Шалак, перейшов на российску сторону, щоби там купити собі тютюну. Село Токи відділює від другого села на российскім боці лиш ріка. Нараз российскі обєсчики стрілили кілька разів. На другий день досьвіта знайшли в багні на неутральнім полосі тіло застріленого Шалака. Нема сумніву, що го застрілили его российскі обєсчики.

— **Відпустки для вояків на час жнив.** Міністерство війни видало на сей рік загальні директиви що до відпусток для вояків на час жнив, полишаючи подрібні постанови командам і войсковим заведеням, що мають в тій справі порозуміти ся з політичними властями чи там з рільничими орґанізациями. Основні постанови дотичного розпорядженя міністерства війни є такі: Синам рільників, що сповняють войскову службу, належить уділяти відпусток на час, коли в господарстві треба найбільше робучих сил. Відпустка не може тревати довше як три тиждні. Просьба о відпустку може бути представлена у звичайній службовій дорозі т. зн. при рапорті. Урльопники мають в часі відпустки носити цивільну одіж. На зелізници користають з тих самих знижок, що прислугують войсковим особам. Урльопники не є звязані місцем побуту, однак не вільно їм удавати ся до місцевостий, навіщених якоюсь пошестию. Просьби о відпустку мають бути узгляднені в такім випадку: До відпустки на час жнив мають право передовсім: 1) властителі або посесори рільничих господарств, їх сини, зяті або внуки, що не в управнені користати в цілій повни з постанов § 34 (яко удержуючі родину), дальше 2) взагалі сини, зяті і внуки властителів або посесорів середних і дрібних селяньских господарств, а вкінци 3) рільні робітники, зміж котрих мають передовсім ті узгляднити ся, що вже третий рік служать при войску.

— **Просьба Тов. „Вакацийних Осель".** Товариство „Вакацийних Осель" у Львові наміряє вислати і сего року на село на час ферий кількадесять найбіднійших шкільних дівчат, які цілий рік нидіють по вогких львівских сутеринах. На жаль, не має товариство сим разом буквально ані сотика на покритє видатків, бо сегорічні забави цілком не дописали; жертви не вплинули ніякі а з великих вечерниць, устроєних 5. лютого до спілки з „Рускою Захоронкою" було всего 2 К 39 сот. доходу! Длятого звертаємо ся отсим з уклінною просьбою до всіх приятелів і добродіїв шкільної дітвори, щоби зволили прийти в поміч товариству хотяй би найскромнійшими жертвами, які просимо висилати на адресу нашого скарбника проф. В. Адрияновича, ул. Потоцкого ч. 95. (Бурса Тов. Педаґ.). При тій нагоді звертаємо ся також з просьбою до руских Родин на провинциї, чи не зволили би приняти до себе старших панночок на час вакаций, та в якім віці. Ласкаві зголошеня приймає до 15. червня: О. Бачиньска, Театиньска ч. 7. — За виділ: *О. Бачиньска*, голова, *о. Є. Лициняк*, секретар.

— **Пригоди на зелізницях.** Дня 26-го мая підчас пересуваня возів на стациї зелізничій Пожоріта на Буковині внаслідок сильного вихру втекло шість возів тягарових, а женучи з гори з шаленою скоростию, впали аж на стацию в Кімполюнзі на шлях маґазиновий заставлений возами з набором. Стовк був страшний, бо як тоті вози що прикотили ся так і стоячі на шляху розлетіли ся на кусні. На щастє з людий не погиб ніхто, а шкода виносить звиш 250.000 кор. — В Жовкві на стациї підчас пересуваня вагонів покалічило тяжка робітника зелізничого Михайла Ржегачка.

— **Арештованє злодійскої родини.** Ми вже кілька разів доносили на сім місци про велику крадіж у ювілєра Бадовского при ул. Батория. Виновники тої крадежі знаходять ся тепер вже всі під ключем а ціла ся справа представляє ся як слідує: 18-літний Антін Реляй єсть помічником шлюсарским і нотованим злодієм. В цьвітни сего року сидів він в арешті львівского суду повітового і там пізнав ся з другим нотованим злодієм Мертенсом і заключив з ним дружбу. Оба мали небавком вийти з арешту отже умовили ся, що дня 12 цьвітня зійдуть ся на площи Академічній. В арешті Мертенс не сказав Реляєви як називає ся, бо мав вже з гори намір надути его. Зійшовшись на умовленім місци Мертенс намовив Реляя до крадежи у ювілєра Бадовского.

Критичного вечера проходжували ся оба попід склепом і ждали аж Бадовский піде на вечерю. Було вже по 8 год. вечером. Мертенс знав, що Бадовский все о тій порі виходить на вечерю, отже ледви що Бадовский вийшов, як Мертенс зайшов до сіний, звідки другими дверми входить ся до склепу, отворив витрихом двері до склепу і взяв ся тут до господарки Реляя лишив тимчасом на дворі, щоби він стояв на варті, а коли би Бадовский надходив, щоби він стукнув об зелізну рулєту і дав єму в той спосіб знати. Реляй ждав майже годину і не міг діждати ся ані Бадовского ані товариша Мертенса, отже пішов домів. Через два вечери шукав він за Мертенсом, аж остаточно знайшов его і зажадав своєї пайки в добичі. Мертенс дав єму трохи срібних і золотих предметів завинених в шмату і заплатив ще пива. Від тої пори вже не видів ся з Мертенсом, бо его небавком вислідила полиция в домі ч. 15 при ул. Льва, де він мешкав під фальшивим називском і арештувала его.

Реляй заніс добичу до дому і дав сестрі Гельці, котра по нараді з матірю віддала ті дорогоцінности свому нареченому Ясноґурскому, якомусь аґентови торговельному, котрий разом з ними мешкав. Єму сказали, що тото золото то віно панни Гельці і що було би ліпше, щоби его продати. Отже Ясноґурский взяв ся до продажи і продавав дорогоцінности то знакомим то чужим і в той спосіб звернув на себе увагу поліциї, котра остаточно дійшла по нитці до клубка. Предмети які продавав Ясноґурский майже всі відобрано; але де поділи ся тоті, котрі Мертенс взяв, не знати, бо він не хоче нічого сказати. На основі переведеного слідства арештовано Антона Реляя, его матір Марию, сестру Гельцю, нареченого Ясноґурского і так ціла тота чесна родина разом з Мертенсом знайшла ся під ключем.

Телеґрами.

Сараєво 1 червня. Цісар нині рано відбув ревію тутешної залоги. В світі Цісаря були міністри війни, справ заграничних, спільний міністер скарбу, архієп. Штадлер і ин.

Сараєво 1 червня. Нині рано розліплено на улицях плякати оголошуючі, що рішенєм цісарским з 31 мая с. р. помилувано 300 вязнів, котрим даровано решту кари. Межи помилуваними єсть 31 дезертирів войскових, 6 засуджених на довголітну вязницю за зраду державну і инші політичні виновники.

Будапешт 1 червня. До год. пів до 12 в полудне знані були вислідки 46 виборів довершених однодушно. З тих припадає на прительственну партию 34, на партию Кошута 4, Юшта 1, партию людову 1, на диких стоячих на основі 1867 р. 4, диких стоячих на основі 1848 р. 1; на немадярскі народности 1. Між вибраними єсть також Тіса.

Цеґлєд 1 червня. Франца Кошута вибрано однодушно.

Петербург 1 червня. Дума ухвалила в другім читаню закон о заведеню земств в західних ґуберніях.

Петербург 1 червня. Після звітів одержаних зі всіх сторін Росиї стан засівів єсть добрий.

Петербург 1 червня. Военний суд видав вчера вирок на шайку розбишаків, обжалованих о виконанє 33 убийств розбійничих і рабунків. 29 осіб засуджено на смерть, 13 увільнено а прочих засуджено на кару вязниці.

Почдам 1 червня. Король Альберт бельґійский відвідав цісаря в его приватних апартаментах і побув у него годину.

Катеринослав 1 червня. Коло Славяносербска незвістні люди обрабували монастир. Перед тим виконали за помочию бомби замах на ігумена і одного духовного, котрих легко ранено. Одного монаха убили.

Константинополь 1 червня. „Ікдам" довідує ся, що Росия не згодить ся з проєктом поновного іменованя Дзаіміса комісарем Крети.

Константинополь 1 червня. З Адабазар, в Малій Азиї зголосило ся 15.000 охотників до війни з Кретою.

Ціна збіжа У Львові.

дня 31-го мая:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·60	до	11·80
Жито	7·50	„	7·80
Овес	7·30	„	7·50
Ячмінь пашний	6·50	„	6·70
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі поробив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада.